

והעיקר רבותי הוא הטגון... מביו
שהמחבת עומרת על האש, והשמן מתחיל
רותח ומעלה בועות, נוטלים בכף מן הבצקי
לשים וקוטפים בכף אחת הנה ואחת הנה
וזורקים אותו לתוך המחבת והשמן הערבי
מרים קול רעש גדול כי צר לו המקום, ולבי-
נות ישראל סופנות לתוכן את השמן היותר
והצורב, רגע הן מתנפחות מתוך "רגז",
ואח"כ הן צומקות והולכות עד שהן מאדימות
קצת מתוך כעס...

רואה אני בכם, תלמידי החיבים, ני
ריח הלביבות עלה באפכם וכונתכם לא אל
ההגדה כי אם אל ה"קניידליך", לפיכך
נמזר לקניידך את הלביבות מעל האש, כדי
לצננו ולפייסן קצת בסוכר דק וטעמו יהיה
כמש כצפיהית בדבש ונעלה אותו על השלחן
בין המשוכר של "הכרמל" ונשתה
היי ה"פאשיסטים והסוציאליסטים"
ליסטים "שלנו בא"י לחיי "הרבי"
על כל התלמידים והתלמידות דבכל
אתו ואתה, אמן!

עז מות